

~ конструкція тваринних приміщень, яка включає стіни-жалюзі не забезпечує фізіологічну температуру у холодні періоди року, що підтверджується максимальною захворюваністю маститом взимку і ранньою весною;

~ перед доїнням і після нього не виконується гігієнічно-санітарна обробка молочної залози корів;

~ після запуску корів не проводиться діагностичний моніторинг маститу у період сухостою, що підтверджує значна кількість випадків захворювання у післяродовому періоді;

~ для лікування корів, хворих маститом довготривало використовувався внутрішньостернальний препарат Мастіет форте, основна діюча речовина якого є окситетрациклін, до якого, за результатами власних досліджень, виділена мікрофлора секрету молочної залози хворих тварин мала виражену резистентність. Це підтверджується і результатами експериментального лікування, за якими у контрольній групі, де використовували Мастіет форте, кількість корів, які мали ускладнення досягала 45%, атрофія ураженої чверті реєструвалася у 15%, а частота вибракування корів через ураження молочної залози складало 5% з числа захворівших корів серозним маститом.

На основі визначення найбільш поширених форм маститу (в т.ч. серозного) та результатів мікробіологічних досліджень секрету з уражених чвертей молочної залози, нами був розроблений комплексний метод лікування, який включав в себе застосуванням короткої новокаїнової блокади нервів вимені та Пенікану П. Його впровадження у терапію хворих на серозний мастит корів, дозволив досягнути більшу ефективність, аніж традиційне у господарстві застосування препарату Мастіет Форте (контрольна група). Встановлено, що термін одужання скоротився у 86,4% хворих до $3,9 \pm 0,1$ доби, перехід серозного запалення у гнійно-катаральний та гнійний мастит – до 13,6%, а розвиток атрофії ураженої частки молочної залози – до 4,5%. Через 30-ти денний термін після лікування продуктивність корів відновлювалася на рівні 78,5%, що на 6% більше порівняно з результатами контрольного лікування.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Бактериальный мастит у коров: Монография / А.И. Краевский и др. Сумы, 2014. 215 с.
2. Ветеринарное акушерство, гинекология та біотехнологія відтворення тварин з основами андрології / В.А. Яблонський та ін.: За ред. В.А. Яблонського, С.П. Хомина: Підручник. Вінниця: Нова Книга, 2006. 592 с.
3. Фізіологія та патологія молочної залози / А.В. Березовський та ін. К.: ДІА, 2018. 476 с.
4. Peeler E.J., Green M.J., Fitzpatrick J.L. Study clinical mastitis in British dairy herds with bulk milk somatic cell counts 150000 cells/ml. *Veter. Rec.* 2002. Vol. 151. № 6. P. 170–176.
5. Mahzounieh, M. Bacteriological and epidemiological aspects of mastitis in Arak area dairy herds Iran / M. Mahzounieh et al. *Acta vet. Scan. Supp.* 2003. № 98. 270 p.

СЕКЦІЯ : ХІРУРГІЧНІ ХВОРОБИ

УДК: 26.07.36:005.38

АНДРІЙЧУК В. Є., магістрантка
Науковий керівник – **КОЗІЙ В. І.**, д-р вет. наук
Білоцерківський національний аграрний університет
vasyl.kozyi@btsau.edu.ua

ПОШИРЕННЯ СЕЧОКАМ'ЯНОЇ ХВОРОБИ У КОТІВ

Метою наших досліджень було вивчити поширеність сечокам'яної хвороби у котів. Було встановлено, що хвороби сечостатевої системи є досить поширеними у котів і складають 31,8% від усього рівня їх захворюваності. Із 1314 тварин у 102 (7,76%) виявлена сечокам'яна хвороба.

Наведені дані свідчать про те, що хвороби сечостатевої системи є досить поширеними і умовах міста і вони потребують значної уваги лікаря ветеринарної медицини.

Ключові слова: коті, сечокам'яна хвороба, поширення.

В останні роки розвиток ветеринарної медицини набув значного поширення. Нові впровадження, створення ефективних ліків, контроль за профілактичними засобами привели до зниження захворюваності тварин.

Але актуальним залишилось питання щодо патологій, які розвиваються внаслідок вирощування котів у незвичних для них умовах. Серед таких найбільш вираженого характеру набули хвороби сечостатевої системи.

Змінений тип годівлі, незбалансованість раціону, недостатньо повне вираження властивої поведінки та порушення правил селекційного відбору виключають із боротьби власні захисні механізми організму тварини.

Змінений тип годівлі та незбалансованість раціону, може завершуватися створенням нерозчинних твердих відкладень у сечі або уролітів.

Метою наших досліджень було розробити алгоритм використання методів консервативного лікування котів за уролітіазу. Для досягнення цієї мети ми вивчали дані літератури, щодо поширення, патогенезу та особливостей лікування сечокам'яної хвороби у дрібних тварин, а також поширеність сечокам'яної хвороби у котів протягом одного року у м. Боярці Київської області.

Під час виконання другого завдання ми вивчали поширеність сечокам'яної хвороби у котів в умовах зооветцентру «Альба» протягом одного року - за період з 1 липня 2019 по 1 липня 2020 року. Визначали загальну кількість котів, які зареєстровані в амбулаторному журналі і в тому числі котів, які зверталися з приводу сечокам'яної хвороби.

Результати проведеного нами дослідження показані у таблиці 1.

Таблиця 1 – Поширення сечокам'яної хвороби у котів в умовах зооветцентру «Альба»

№ п/п	Показники	Кількість тварин	
		Голів	% від загальної кількості
1	Всього поступило котів В т.ч.:	1314	100,0
2	- з захворюваннями сечо- статевої системи	418	31,8
3	- з сечокам'яною хворобою	102	7,76

Результати досліджень показаних в таблиці вказують на те, що протягом одного року (з 1 липня 2019 року по 1 липня 2020 року) на клініку всього поступило 1314 котів та кішок для проведення консультацій та надання лікувальних і профілактичних послуг. Із них у 418 або 31,8% було діагностовано захворювання сечостатевої системи (цистити, постіти, вагініти, метрити тощо) та у 102 тварин – сечокам'яна хвороба.

Отже, хвороби сечостатевої системи є досить поширеними у котів і складають 31,8% від усього рівня їх захворюваності. Із 1314 тварин у 102 (7,76%) виявлена сечокам'яна хвороба.

Наведені дані свідчать про те, що хвороби сечостатевої системи є досить поширеними і умовах міста і вони потребують значної уваги лікаря ветеринарної медицини.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Milligan M., Berent A.C. Medical and Interventional Management of Upper Urinary Tract Uroliths. Vet Clin North Am Small Anim Pract. 2019 Mar;49(2). P. 157-174. Doi:<https://doi.org/10.1016/j.cvsm.2018.11.004>.
2. Cléroux A. Minimally Invasive Management of Uroliths in Cats and Dogs. Vet Clin North Am Small Anim Pract. 2018 Sep; 48(5). P. 875-889. Doi:<https://doi.org/10.1016/j.cvsm.2018.05.008>.
3. Lulich J.P., Prasad H.S., Manno M., Bagley B. Ectopic Bone as a Nidus for Calcium Oxalate Urocystolithiasis in a Cat. J Vet Intern Med. 2017 Nov; 31(6). P. 1866-1870. Doi:<https://doi.org/10.1111/jvim.14859>.
4. O'Kell A.L., Grant D.C., Khan S.R. Pathogenesis of calcium oxalate urinary stone disease. species comparison of humans, dogs, and cats. Urolithiasis. 2017 Aug; 45(4). P. 329-336. Doi:<https://doi.org/10.1007/s00240-017-0978-x>.